

Een reclameposter van de tentoonstelling Niet Normaal in de Amsterdamse Beurs van Berlage, mocht van de NS niet in de stations hangen. Medewerkers demonstreerden daar gisteren tegen, met foto's die wel op stations hangen.

FOTO PATRICK POST

Blote billen mogen wel, handicaps niet

De NS willen reizigers niet confronteren met beelden van mensen met een handicap. Niet normaal, vinden medewerkers van de gelijknamige kunstmanifestatie.

reportage

Sophie Kuitems

In lange witte jassen en gewapend met een megafoon maken medewerkers van kunstmanifestatie Niet Normaal zich in het centrum van Amsterdam op voor een demonstratie. De Nederlandse Spoorwegen hebben posters over hun tentoonstelling in de Beurs van Berlage geweerd van de treinstations. De NS willen hun reizigers niet confronteren met

die beelden van mensen met een handicap. Op de posters is ondermeer een man te zien van wie een arm en een been zijn geamputeerd. Hij is afgebeeld met een knipooq naar de David van Michelangelo.

„Dit is precies de reden waarom we onze tentoonstelling zijn begonnen. Mensen die niet aan de norm van de huidige samenleving voldoen, worden als 'abnormaal' bestempeld. Maar wie bepaalt wat normaal is?“, vraagt Lieke Timmermans van Niet Normaal. Internationale kunstenaars reageren met hun werken, die nog tot 8 maart in Amsterdam te zien zijn, op die vraag.

Nadat de NS hun posters hadden geweerd besloten medewerkers van Niet Normaal de normen van de reiziger te onderzoeken. Met Makkers Unlimited, een groep die opkomt voor de belangen van mensen met

een beperking, dagen de demonstranten op het Rokin, een toegangsweg naar het Centraal Station, voorbijgangers uit te reageren op de affiches die ze hoog in de lucht houden.

Poster met man zonder arm en been mag van NS niet

Het zijn reclamebeelden die overal al te zien zijn, ook op treinstations. „Niets schokkends aan“, zeggen de meesten over het bebloede gezicht van zangeres Anouk en de blote billen in de Sloggi-reclame.

„Dat deze beelden wél op de stations mogen hangen en onze afbeelding van een man met een beperking

niet, vind ik onbegrijpelijk“, zegt Geert Bakker van Makkers Unlimited. Bakker zit zelf al zijn hele leven in een rolstoel. De houding van de NS maakt hem boos. „Als gehandicapte krijg je in de loop der jaren wel een olifanten huid, dus ik kan wel tegen een stootje. Toch voel ik me persoonlijk aangevallen.“

„Komt dat zien!“, schallen de demonstranten met flink wat decibellen door de megafoon. „Aanstootgevende beelden!“ Rita van der Ploeg stapt van haar fiets om te zien wat er gaande is. Ze snapt wel dat mensen de posters van de tentoonstelling schokkend vinden. „In eerste instantie roepen de beelden bij mij aversie op. Maar als ik beter kijk vind ik ze mooi. Als ik mensen met een beperking in levenden lijve tegenkom, vind ik dat ook niet schokkend, dus deze posters moeten best kunnen.“